

Vergaderjaar 1991-1992 Nr. 110

22 436**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk inzake de binnenvaart, met Protocol van ondertekening; 's-Gravenhage, 26 september 1991****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 21 november 1991

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 26 november 1991. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 26 december 1991.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 26 september 1991 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Oostenrijk inzake de binnenvaart, met Protocol van ondertekening (Trb. 1991, 161).

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst, met Protocol, treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art.91, (1), add.art.XXI, (l)(a) G.W. en art.61, (3), G.W. 1972

S-IZ

Toelichtende nota

In verband met de opening van de Rijn-Main-Donauverbinding (in 1992) heeft de Regering onlangs een overeenkomst inzake het binnenvaartvervoer van goederen en personen met Hongarije gesloten (Trb. 1991, 46). In dit kader past ook de onderhavige overeenkomst¹, die ertoe dient de binnenvaartondernemers uit beide landen een zo goed mogelijke toegang te bieden tot de wederzijdse binnenvaartmarkt.

De overeenkomst biedt de Oostenrijkse binnenvaartondernemers de mogelijkheid om te beschikken over het benodigde «bewijs van toelating» om vervoer over de Nederlandse binnenwateren te mogen verrichten.

Dit «bewijs van toelating» is een voortvloeisel van het reële-band-regime, wat in het op 17 oktober 1979 te Straatsburg tot stand gekomen Aanvullend Protocol No. 2 bij de Herzene Rijnvaartakte (Trb. 1980, 7) is vastgelegd, waarvan de bepalingen zijn overgenomen in de EEG-Verordening Nr. 2919/85 van de raad van 17 oktober 1985 (PbEG L 280/4 van 22 oktober 1985). Het betekent dat Rijncabotage is voorbehouden aan schepen die een reële band hebben met één van de Verdragsluitende Staten van de Akte van Mannheim (Nederland, België, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk) of met een EG-lidstaat. Krachtens het genoemde Protocol dient deelname aan het «wisselvervoer» (vervoer tussen een plaats aan de Rijn en een plaats in een derde staat) geregeld te worden in bilaterale overeenkomsten tussen Rijn-oeverstaten welke partij zijn bij de Akte (of EG) en betrokken derde staten.

Aangezien het reële-band-regime beperkt is gebleven tot de Rijncabotage en bovendien het stellen van sancties uitsluitend is overgelaten aan de Verdragsluitende Staten van de Akte van Mannheim of een EG-lidstaat, is in het ontwerp voor een nieuwe Wet Vervoer Binnenvaart (artikel 10) voorgesteld dit regime uit te breiden tot alle Nederlandse binnenwateren. Krachtens deze wet zouden schepen die niet thuishoren in Akte- of EG-lidstaat alleen vervoer mogen verrichten over Nederlandse binnenwateren als zij zijn voorzien van het genoemde bewijs van toelating. Dit bewijs zal op grond van de onderhavige overeenkomst in de toekomst aan Oostenrijkse schepen kunnen worden gegeven.

De kern van deze overeenkomst wordt gevormd door een aantal bepalingen die de vervoerrechten regelen die de binnenschepen van de beide landen op elkaars grondgebied mogen uitoefenen. Gekozen is voor een grote mate van vrijheid van deelneming aan de verschillende categorieën vervoer. De inhoud komt grotendeels overeen met die van de Nederlands-Hongaarse binnenvaartovereenkomst. Op grond van de overeenkomst is transitovervoer (art. 4) vrijelijk toegestaan. Voor het wisselvervoer (art. 5) is voorzien in de mogelijkheid van de vaststelling van referentietarieven en eventuele verdere maatregelen. In het protocol van de besprekingen die tot de vaststelling van de tekst hebben geleid heeft de Nederlandse delegatie kennis genomen van de Oostenrijkse mening dat onder deze eventuele verdere maatregelen bij wijze van uitzondering ook quota begrepen kunnen worden.

Deelname aan het wisselvervoer door een derde land (vervoer voor derden; art. 6) en het vervoer door één van beide overeenkomstsluitende partijen tussen een haven van de andere partij en een derde land (derde landenvervoer; art. 7) is alleen in die gevallen toegestaan die door de overeenkomstsluitende partijen zijn overeengekomen, op voorstel van een in te stellen *Gemengde Commissie*. Het verrichten van binnenlands vervoer op het grondgebied van het ene land door vervoerders gevestigd in het andere land is in beginsel verboden. Dergelijk vervoerders (cabotage; art. 8) is slechts mogelijk met een bijzondere vergunning.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

Het schip, de bemanning en de lading moeten voldoen aan de eisen die gelden op de betreffende vaarweg. De beide partijen zullen elkaars documenten erkennen, onder de voorwaarde dat aan de voorschriften is voldaan (art. 9). In het protocol van de besprekingen heeft de Oostenrijkse delegatie verklaard dat voor de vereiste vaarpraktijkervaring op de Donau tien reizen op het Oostenrijkse deel van die rivier moeten zijn gemaakt.

Ter uitvoering van deze overeenkomst zal een gemengde commissie worden gevormd (art. 13), waarin voor beide partijen drie leden zitting nemen (voor Nederland ook een vertegenwoordiger van het bedrijfsleven). Deze Commissie zal voorstellen moeten doen voor eventuele referentietarieven en verdere maatregelen in het wisselvervoer en voor eventuele nadere afspraken inzake vervoer door derden en derde-landenvervoer, zal zich bezighouden met het verzamelen van statistische gegevens over het binnenvaartvervoer van beide partijen en zal adviezen dienen te geven ter oplossing van eventuele problemen die zich bij de uitvoering van de onderhavige overeenkomst voordoen. Meningsverschillen zullen door directe onderhandelingen tussen de bevoegde autoriteiten of langs diplomatieke weg worden opgelost (art. 15).

Het protocol dat gelijktijdig met het Binnenscheepvaartverdrag werd ondertekend, beoogt voor alle duidelijkheid uitwerking te geven aan de algemene volkenrechtelijke regel dat, in geval van onverenigbaar van verdragen, het latere verdrag prevaleert boven het eerdere verdrag. Het protocol vormt een aanvulling op het verdrag en behoeft aldus evenzo parlementaire goedkeuring.

De overeenkomst en het protocol zullen wat het Koninkrijk betreft uit hun aard alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. Dankert